

Wonden, door een Vriend geslagen...

Het boek Amos staat vol van Gods oordeel. Vaak vinden we het moeilijk om daar een plek aan te geven. Hoe verdraagt het oordeel zich met Gods liefde? Toch sprak ook Jezus vaak over het oordeel van God (bv. Matteüs 23). Een belangrijke vraag die we moeten stellen, is: waarom hebben we moeite met een God die ook boos kan zijn? Want als we als mensen het recht hebben om boos te zijn als we onrecht ervaren, waarom zou God dan niet mogen toornen?

Amos en zijn tijd

Rond 900 v.Chr. was Israël verdeeld in het Noordrijk (Israël) en het Zuidrijk (Juda). Amos profeteerde rond 750 v.Chr. Het was een periode van materiële rijkdom (met een steeds grotere kloof tussen rijk en arm) en van geestelijk armoede (afgodendienst in Bethel en Dan).

In die tijd werd Amos geroepen om van schapenfokker klokkenluider te worden: in Gods naam moest hij de misstanden onder Gods volk aan de orde stellen. Hij was er op geen enkele manier op voorbereid (7:10-17). Amos spreekt Gods vonnis uit over zes omringende volken (1:3-2:3). Het oordeel komt als het ware steeds dichterbij: als een dreigende onweersbui. Ook Juda en Israël, Gods uitgezonden volk, ontkomen niet aan Zijn oordelende spreken (2:4-2:16).

Beeld van God

Is God hier onze Vijand? In zekere zin wel: Hij brult als een leeuw uit Sion (1:2 en 3:8). Maar vóór alles is Hij een Vriend (Oprecht gemeend zijn de wonden door een vriend geslagen, Spreuken 27:6) en een Vader (De Here bestraft wie Hij liefheeft, ja gelijk een vader een zoon, aan wie hij een welge-

vallen heeft, Spreuken 3:12). Om Gods oordelende spreken te kunnen begrijpen en aanvaarden is het nodig Hem te kennen in zijn Vriendschap en zijn Vaderschap. Hij is ook de Vader van Jezus Christus: alle aangekondigde oordelen zijn uiteindelijk aan het kruis op Hem neergekomen.

Gekend en gekozen

De woorden uit Amos 3:2 zijn centraal voor ons begrip van Amos' profetieën. Hier is een God aan het Woord die een intieme band wil met zijn zelfgekozen volk: 'Uit alle volken heb Ik alleen u gekozen'. Maar dat mag nooit leiden tot hoogmoed en zelfgenoegzaamheid. Misschien ligt er achter deze woorden wel een gangbare gedachte in Israël: 'Omdat God ons heeft uitgezonden, worden onze zonden vergeven'. Maar God straft juist de ongerechtigheden. Israël was uitverkoren om Gods wet te horen. Dat bracht dus ook een grote verantwoordelijkheid met zich mee. We zijn gekozen en gekend om in Gods wegen te wandelen.

Toepassingen

1. De helende kracht van de wonden: als een vriend je iets zegt wat pijn doet, en hij doet het als vriend, luister er dan vooral naar.
2. De ondermijnende kracht van het oordeel: Gods oordeel bedoelt onze zelfgebouwde vastigheden te ondermijnen, ons te laten twifelen aan onze eigen zekerheden.
3. De veranderende kracht van het kruis: als we Christus zien als de Gekruisigde, zullen we de moed ontvangen onze eigen zonde aan de voet van zijn kruis neer te leggen en in de kracht van zijn Geest te gaan leven als Gods gekenden en gekozenen.

Doorpraten

- Heb je moeite met het oordelende spreken van God? Denk je zelf wel eens na over de vraag of jij wel bevrijdt bent van het oordeel?
- Spreek je over je geloof ook in termen van vriendschap met God?
- Hoe kan het kijken naar de heerlijkheid van Christus je helpen om rust te vinden als je onrustig wordt vanwege Gods oordeel over je zonden?
- Ben je zelf ook wel eens degene geweest die als een vriend een ander wonden heeft geslagen?
- Waar herken je in je eigen leven de tuchtiging van God?
- Op welke zekerheden bouw jij je leven?

Bijbelleesrooster: oordeel en omkeer

Ma. Spreuken 3:1-17 (De HERE bestraft wie Hij liefheeft)

Di. Spreuken 27:1-12 (Een onomwonden bestraffing is beter dan verborgen liefde)

Wo. Matteüs 23:1-22 (Al wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden)

Do. Matteüs 23:23-39 (Hoe zult gij ontkomen aan het oordeel van de hel?)

Vr. Hebreëen 3:7-19 (Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet)

Za. Amos 3:9-4:13 (Toch hebt gij u niet tot Mij bekeerd...)

Bidden

'Here God, almachtige Vader, als Ik uw oordelende woorden hoor, dan schrik ik. Want zijn ze niet ook voor mij bestemd? Ik vraag U, door uw Heilige Geest, om mij te ontdekken aan zonden in mijn leven, om mij te laten zien welke zekerheden ik los moet laten, om mij te leren breken met wegen die niet de Uwe zijn. Ik dank U voor het kruis waaraan uw Zoon is gestorven en waaraan Hij al uw oordelen aan den lijve heeft ervaren. Ik geef me aan U over, Here Jezus. Bevrijd mij van angst en schuld en breng me in de ruimte van Gods Vaderhart. Amen.'

Echte profetie ondermijnt de vastigheden waarop de mensen hun leven bouwen, trekt hun zekerheden in twijfel, ontkent de waarde die zij aan dingen hechten.

(E.L. Smelik)

